

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 183. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm9116/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

mærkeligt, hvad den Byblier fortæller, at Phønicerne til en Tid brugte Dmfliærelsen, og at han selv Grækerne kaldte den Tyriske Herakles hebd egentlig Melkart.

Det første stemmer nemlig med hvad Herodot fortæller, at baade Phønicer og Eyrer (Ebræer) i Palæstina havde Dmfliærelsen, blandt de Phønicer, som i hans Dage besøgte sig med Grækerne, sagde Stiften af, og vi kan neppe tvivle om, at jo det og Nere forklare sig fra Hiram's Dage).

Det andet er ikke blot mærkeligt, fordi Melkart og Herakles (ubtalt Herakles) synes at være ensdybige Phøniciske Navne paa By:Værgen eller Kampen for det Børgerlige Selskab, men især fordi Grækerne selv havde det Sagn, at Cadmeren Palæmon eller Melikertes var den Samme som Herakles; og derved berettiges vi end mere til at tage Herakles i Mytterne, hvor han gaar paa lange Reiser, for Tyrus-Batten**).

Hvor fornødt denne Kundskab kan blive, see vi ogsaa strax, naar vi betragte Kvæntset om den trehovedede Serpens Drac, som Herodot fortæller det, efter Grækerne ved det Sorte Hav; thi dærfæer boer Serpent paa Den Critbia, paa sin Side Stættene, hvor de gamle Græker, efter deres eget Sigende, aldrig kom, og fra Critbia kom Herakles til det siden saakaldte Sythien, som dengang var øde, hvor han under Vinters Hjerte lagde sig til at sove, sødt i sin Løve-Hud, men missebe imidlertid ved en Guds Tilfældighed sine Kiøle-Heste, som var spændt fra og sat paa Græs. Ved at leds om disse kom han til Landet Hylæa (Stov-Bjgden), hvor han fandt sine Heste

*) Herod. II. 104.

**) Berchard's Canaan I. 34.

